

Архангельское
собрание

Шифр
Фонд 353
№ п 11
Л. 14.

Ставленная грамота,

данная епископом Вологодским и устюжским
Евгением Иоанну Петропавловскому в дьякон
в церковь Воскресения Вельского уезда.

1808

печатная с вписанным текстом

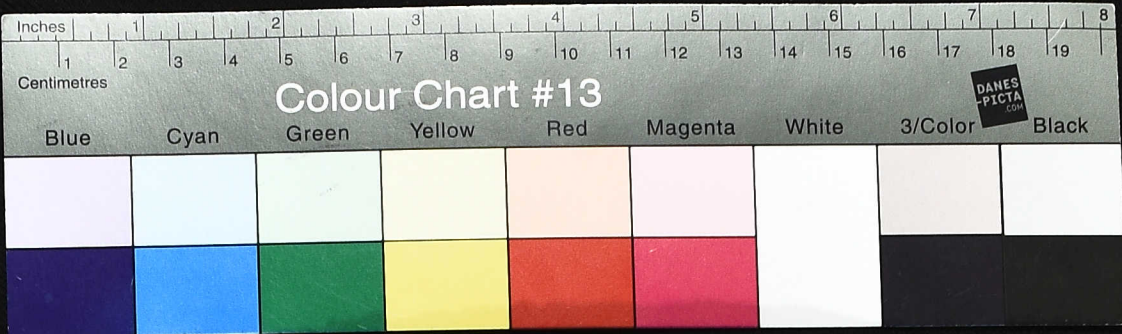
1 л.

печать сохранилась.

Наоб. л. - запись о посвящении Петропавловского
в черни в Успенский собор Верховатского
погоста.

Лист нагибах порван.

ОТДЕЛ РУКОПИСЕЙ
Гос. архив СССР им. Ленина
71-1953, 1 л.

ВЖІВЮ МЛТІЮ

Смирненскій Євгеній Євгень Володарскій и Удѣлскій.

О БЛАГОДАТИ, ДАРѢ, И ВЛАСТИ ВЕРСТАЮ И ЖИВОНАЧАЛНАГО ДХА, ДАННІИ НАМЪ ТЪ САМАГО ВЕЛИКАГО АРХІЕРА ГДА НШІГО
ІІСА ХРТА, ЧРЕЗЪ СТЫА И СЦЕРНІИ ЕГО АПА, И ІХЪ НАМѢСТНИКИ И ПРЕМНИКИ, БЛАГОВѢИНАГО ЕГО МЪЖА,
ІОАННА ІОАННОВА ПЕТРОПАВЛОВСКАГО ВЕЛИКИМЪ ПЕРВѢ СПАСКИМЪ ИСТАЖАНІЕМЪ ПРИЛѢЖНО ИСПЫТАВШЕ, И ДОСТОВѢРНЫМИ
СВИДѢТЕЛЬСТВИ ТЪ НЕМЪ ОУВѢРІВШЕСА, КЪ СІМЪ ЖЕ ВАЩЕ ИЗВѢСТИВШЕСА ПО ІІПОВѢДИ ЕГО КО ОЦѢ ЕГО
ДХОВНОМУ, КРЕСТЕВОМУ ІЕРОМОНАХЪ СЛАВНУ СЪДІХОМУ ДОСТОИНА БЫТИ СТЫГО САНА
ІЕРОДІАКОНСКАГО. ПО ОБЫЧАЮ ЖЕ И ЧИНУ СТЫА АПАКІА ВОСТОЧНЫА ЦРКВЕ, И ПО НАШЕМЪ БЛАГОСЛОВІНІЮ,
СОДѢИТЕЛЬСТВУЮЩЪ ТОМЪЖЕ ЖИВОТВОРІТЕЛЪ И БЕСОВЕРШАЮЩЕЛЪ СТЫОМУ ДХУ, РУКОПОЛОЖІИТЕМЪ ПОСВЯТИХОМЪ ВО ДІАКОНА КОХРАМЪ

Воскресеніа ІІА БГА И СПАСА НАШЕГО ІІСХСА ХРТА ВЕЛЕСКАГО ЧЗДА ЧТО ВЪ БЕРДОВСКОЙ ВОЛОСТИ СЕНТЕБРІА СДНА АШІИ ГОДА
И ПОВЕЛѢХОМЪ ЕМУ ПРИ БЖІВЕННОЙ ЛІТЪРГІИ, И ПРИ ІІНІХЪ ТАІНСТВАХЪ СОВЕРШАЕМЫХЪ ТЪ ІІЕРІА, И ПРИ ПРОЧІХЪ СЦІННОДѢИСТВА
СЛЪЖЕНІАХЪ И ЧИНѢХЪ, СЛЪЖИТИ СО СТРАХОМЪ ВЖІВІИ, И МНОГИМЪ ВНИМАНІЕМЪ И ГОВѢНІЕМЪ, КЪ САМАГО ГДА СЛАВѢ, ВСА
ПРИЛІЧНАА ДІАКОНОВЪ СЛЪЖЕНІА, ПО ПРАВИЛОМЪ СТЫХЪ АПА, И СПРЕДѢЛЕНІЮ БГОНОСНЫХЪ ОЦЪ: ПО ОУСТАВЪ ЖЕ И ЧИНУ
СТЫА ВОСТОЧНЫА ЦРКВЕ, И ПО НАШЕМЪ АРХІЕРІИКОМУ РУКОПОЛОЖЕНІЮ, БЛАГОСЛОВЕНІЮ ЖЕ И ПОВЕЛЕНІЮ. КЪ ЕМУ ДОЛЖЕНЪ
ДІАКОНЪ ІІОАННЪ ПЕТРОПАВЛОВСКІИ ПОСНОВАТИСЯ ІІЕРІЮ СВОЕМЪ, СПОСѢИТЕЛЬСТВУА И ТРЪЖДАСА ВО ВСІМЪ ВО БЛГОЕ.
СЛЪЖЕНІЕ ЖЕ ДІАКОНА, СЦІННЫЕ СОБДЫ КЪ СЛЪЖЕНІЮ ОУГОТОВАТИ, МЛТВЫ ТЪ НАРОДѢ ВОЗНОСИТИ СОВѢЩЕНО И НАРОДНО
ВЪ ЦРКВИ, ВЪ НЮЖЕ РУКОПОЛОЖЕНА И БЛГІСА, НА АМВОНѢ ЧЕСТИ ЕУЛІЕ, И АПАКІА ПОСЛАТИ: И НЕ СХІЩ ІІЕРІЮ РУЧИТИ ЛЮДИ ТЪ БЖІВЕННЫХЪ
ПИСАНІИ, ВЖІВЕННЫМЪ ЗАПОВѢДЕМЪ И ЖИТЕЛСТВУ ХРТАІНСКАГО ЗАКОНА, ТЪ ДОГМАТЪ И ТОЛКОВАНІИ ЦРКОВНЫХЪ СВѢТИЛЪ, БГОНОСНЫХЪ ОЦЪ. ВАЩЕ
ЖЕ СЕГЪ НИЧТОЖЕ ТВОРИТИ ДЕРЗАТИ ІІЕРЕМЪ ПОДОБЮЩИХЪ: НИЖЕ ПРОКОМИСАТИ, НИЖЕ ПРѢЖДЕ ІІЕРЕВЪ ПРИЧАЩАТИСЯ ТѢЛА И КРОВЕ ХРТОБЫ,
И ІІНІХЪ СТЫНА КАЛѢТИСА, НИЖЕ САМОМУ СЕБСАМАГО, ІІЛИ ІІНАГО КОГО ПРИЧАСТИТИ КОГДА, НИЖЕ ПРИСІЩ ІІЕРІЮ ОУЧИТИ, НИЖЕ ІІЕРІА ПРЕДѢДАТИ:
ПОДОБНО ЖЕ ІІМѢТИ ЧІСТА ІІ ДІАКОНОВЪ ТЪ УПОДІАКОНОВЪ, И ВСѢХЪ КІІРІКОВЪ. ТЪ ХРАМА ЖЕ, КЪ НЕМЪЖЕ РУКОПОЛОЖЕНЪ
БЛГВЕНЪ ЕСТА, И ОУ НЕГОЖЕ И СЛЪЖИТИ ІІМАТА, ІІНАКО БЕЗЪ НАШЕГО БЛГВЕНІА ПРИНТИ НИКАКОЖЕ ДА ДЕРЗНЕТЪ, ПО ТРЕТІЕМЪ ПРАВИЛУ СОВОРА
ІІНТІОХІИСКАГО: И ДѢЛА ЦРКВАМИ ДА НЕ СОВАДАЕТЪ, ПО ПАТОМЪНАДЕСАТИ ПРАВИЛУ СЕДМАГО СЕЛІНСКАГО СОВОРА, ДА НЕ СТЫА КОРЕМІТЕЛЬСТВУА
ІІАБИТИ: НО ЕДИНОМУ И ТОМЪЖЕ ПРТОМУ БЫНЪ ДА ПРЕДСТОИТЪ, ВЪ ЦРКВИ СВОБОДНІИ СХЩЕИ, А НЕ ВЪ ЦРКВИ КЪПЛЕЮ СТАЖАНІИ,
ЕАЖЕ РАДИ ТОГОЖЕ СОВОРА ПРАВИЛО ТРЕТІНАДЕСАТИ ИЗВЕРЖЕНІЮ ПРЕДѢТЪ. ДОЛЖЕНЪ ЖЕ ОНЪ ДІАКОНЪ ІІОАННЪ
ПО НАШЕМЪ ПОВЕЛЕНІЮ, И ПО СВОЕМЪ СЪВѢТУ, ВСЕДЪШНО ПРИЛѢЖАТИ БЖІВЕННАГО ПИСАНІА ЧТЕНІЮ И ВНИМАНІЮ ПРНО: СЪВѢЧАТИ ЖЕ
СЕБѢ ПО АПЪ КО БЛГОУЧИТІЮ, ТРЕЗВЕНІЮ, ЦѢЛОУМЪДРІЮ, БЛАГОВѢНІЮ: И БЫТИ ЧЕСТИВЪ, СТРАННОУЧЕНЪ, НЕ ПІАНИЦЪ, НЕ БІНЦЪ,
НЕ МІШЛОУМЦЪ, НЕ СВЯРИВЪ, НО КРОТІВЪ, СМОТРЕЛИВЪ, НЕ ЗАВІСТЛИВЪ, НЕ СРЕВОЛЮЩЪ, ОУЧИТЕЛЪ, НИ ЕДИННО НИ ВЪ ЧІМЪЖЕ
ДАЮЩЪ ПРЕТІКОВЕНІЕ, ДА СЛЪЖЕНІЕ НІПОРОЧНО БУДЕТЪ: НО ВО ВСІМЪ ПРЕСТАВЛѢТИ СЕБѢ ОБРАЗО БЫТИ БЛГІХЪ ДѢЛЪ, ІІМѢЩЪ
ТАІНСТВО ВЪ ЧІСТОЙ СОВѢСТИ, И ПРОЧІА ВСА ІІЕРОДІАКОНСТВЪ ЕГО ПОДОБЮЩИА ДОБРОДѢТЕЛИ, ІІАКО ОУЧЕБЪ ВЖІВІИ
НАЗІРАЕМА, ТЩАТИСА ІІСПОЛНАТИ СО ВНИМАНІЕМЪ, ДА БУДЕТЪ ДОБРЪ ДІАКОНЪ, СІІСТА СЛЪЖИТЕЛЪ ХРТА ІІСА, ПІТАЕМА СЛОВОСІИ
ВѢРЫ, И ДОБРЫМЪ ОУЧЕНІЕМЪ. ПОВЕЛѢВАЕМЪ ЖЕ ЕМУ И ПРАВИЛА ВЪ РЕГЛАМЕНТѢ, ЧТО ЕСТА ОУСТАВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО ДХОВНАГО
СВНОДА ПРЕСВУТЕРАМЪ И ДІАКОНАМЪ ОУСТАВАНЫЕ, ПРИЛѢЖНЕ И ЧАСТЮ ПРОЧИТОВАТИ, И ПО ОНЫМЪ ІІСПОЛНАТИ. И ІІЩЕ СІЩЕ ПОСЛАЖИТИ,
НЕ ВЪ ЛЫКАВІТІИ ХОДА, НИЖЕ ЛЕГІА СЛОВОСІИ БЖІА: НО ІІВАЛЕНІЕМЪ ІІСТИНЫ ПРЕСТАВЛѢА СЕБѢ, И СІЩЕ СЛЪЖЕНІЕ СВОЕ ІІЗВѢСТНО
СОТВОРИТИ, И НЕ ІІПРАВЕДЕНЪ БГЪ ЗАБЫТИ ДѢЛО И ТРЪДЪ ЕГО: НО ВѢРНЫХЪ И МЪДРЫХЪ СЛЪЖИТЕЛЕИ СТЕПЕНЪ ДОБРЪ СЕБѢ ТЪ РУКИ
БЕЗОГОВОДАВЦА ЗДѢ ПРИСТАЖЕТИ: ВЪ ДІНА ЖЕ СТРАШНАГО ІІСПЫТАНІА КІІНА МЪДОВОЗДААНІЕ НЕПОСТЫДНОЕ ВОСПРІИМѢТИ. ІІЩЕ ЖЕ
ОНИ ДІАКОНЪ НАЧІНЕТЪ ЖИТИ БЕЗЪ СТРАШНО, ІІЛИ ЧТО ІІНПРИНЖЕ ІІЕРОДІАКОНСТВЪ ДѢЛАТИ: ОУПІВІТИСА, ІІЛИ КОЩІИСТВОВАТИ, ІІЛИ
ГРѢШЕЖЕТА И ХІЩЕНІА КАКОВЫМАКОВО ПРАВОМЪ ТВОРИТИ, ІІЛИ ІІНАКО БЕЗЧІНСТВОВАТИ, ІІЛИ ТЪ ЦРКВИ СВОІИ БУДЕТЪ НЕРАДѢТИ, ІІЛИ
САМЪ БЖІВЕННАГО ПИСАНІА ЧТЕНІЮ И ВНИМАНІЮ ПРИЛѢЖАТИ НЕ БУДЕТЪ, ЗАПРІЩЕНІЕ ІІЕРОДІАКОНСТВА ДА ПРІИМѢТИ, ДОНДЕЖЕ ІІСПРАВІТЕСА,
И ПОКАЖИТИ ЖИТІЕ НЕЗАБОРНОЕ, И БЛГОУЧИНОЕ, ІІЕРОДІАКОНОВЪ ПОДОБЮЩЕ. ІІЩЕ ЖЕ ЧТО СОДѢТЪ ВОЗВРАЩАЮЩЕ ІІЕРОДІАКОНСТВЪ
ІІЗВЕРЖЕНІЮ САНА ІІЕРОДІАКОНКА ДА ПОДІЖИТИ, ВЪ ОНАЖЕ ЧІСЪ ОНОЕ ВОЗВРАЩАЮЩЕ СОДѢТЪ. ІІЗВѢСТНО ЖЕ РАДИ СВИДѢТЕЛЬСТВА,
ІІАКО ТЪ НАШЪ, СІИ СТЫДІСЯ ПЕТРОПАВЛОВСКІИ НА СТЕПЕНЪ ІІЕРОДІАКОНСТВА ВОЗВЕДЕНЪ, РУКОПОЛОЖЕНЪ ЖЕ, И БЛГВЕНЪ: ВРЪЧІСА
ЕМУ СІА НАША ВЪ ТУПОГРАФІИ ІІЗДАНАА ГРАММАТА, РУКОЮ НАШЮ ПОДПИСАНАА, И ПЕЧАТІЮ ЗАПЕЧАТАНАА: ДА ВСАКЪ
ВЪЗІМАИ И ПРОЧИТАИ Ю, ОНОЕ ВОЗВЕДЕНІЕ, И ІІЕРОДІАКОНСТВО ЕГО СВИДѢТЕЛЬСТВУЮЩЮ, ІІМАТЪ ЕГО ІІЕРОДІАКОНА ЧІСТНА, И ПО
ЗАКОНУ ВЖІЮ, И СТЫХЪ ОЦЪ ОУЧЕНІЮ, ВО ВСІМЪ ДА СЛЪШАЕТЪ ЕГО

Напечатана въ Црѣвѣицкѣмъ Архїерейскомъ Нашемъ Домѣ
ЛѢТА МІРОВАНІА 1911 — ВОПОЛНІА ЖЕ БЖІА СЛОВА ЛШ И МІЦА СЕНТЕБРІА ВЪ ДІ ДНѢ

Записано под № 92 м.
Клизовыхъ поучено 4 рубли.

[illegible]

1210 77113